

Letošní rok byl Svazem průmyslu a dopravy ČR vyhlášen

„Rokem strojírenství a průmyslu“

Jedná se o celoroční kampaň, která má zvýšit zájem veřejnosti o moderní průmysl a strojírenství. Cílem této akce je přispět k prosazení koncepčních a systémových změn v oblasti vzdělávání a povzbudit zájem škol i firem o spolupráci a přiblížit příklady z praxe. Tato kampaň je reakcí na požadavek podnikatelské sféry snažící se poukázat na jeden z klíčových problémů konkurenceschopnosti ČR, a to vysokou míru nezaměstnanosti a dlouhodobě neuspokojenou poptávku firem po technicky vzdělaných pracovnících.

Ing. Jakub Navrátil

Zajímalo nás, jaký je zájem o vzdělávání v tomto sektoru a oslovili jsme zástupce svářečských škol v Čechách i na Moravě s dotazy na toto téma. Obor svařování jsme nezvolili náhodou. Při rozhovorech v roce 2014, které jsme vedli v celé řadě výrobních strojírenských firem, byl nedostatek kvalifikovaných svářečů mnohokrát zmíněn.

Jaký je v současnosti zájem uchazečů ze základních škol, či o rekvalifikační kurzy v tomto oboru?

JN: Žáci základních škol nemají příliš velké povědomí o technických profesích a často ani netuší, že existuje plnohodnotná profese svářeče. Nicméně spolupracujeme s místní Integrovanou střední školou, jejíž studenti v rámci osnov oboru opravář vozidel v naší svářečské škole každoročně absolvují svářečské kurzy. Zájem z Úřadu práce – tedy rekvalifikací je kolísavý. Opravdu extrémní poptávku po svářečích pocítujeme v posledním půlroce ze strany firem, které nás neustále dotazují na volné svářeče. Těch je na trhu práce aktuálně nedostatek. Problémem ovšem je, že je firmy často nedokážou adekvátně ohodnotit.

Vaše svářečská škola existuje již řadu let, během kterých jste na trh práce vyslali stovky svářečů. Pocítujete rozdíl mezi kvalitou uchazečů a jejich faktickým zájmem o dané téma, na počátku Vašeho působení a nyní?

JN: Vzhledem k obecně známému útlumu učňovského školství v posledním desetiletí je kvalita a technické povědomí frekventantů ve svářečských kurzech menší. Svářeči však nyní musejí zvládnout jiné technologie a metody svařování, školení probíhá podle jiných předpisů a norem, často se setkávají i s automatizací a robotizací na pracovištích, čili se domnívám, že nelze příliš srovnávat.

Jaké úrovně je možné dosáhnout v rámci výuky svařování, existuje rozdíl ve smyslu „standard – pokročilá úroveň“, při závěrečných zkouškách?

JN: V ČR aktuálně rozlišujeme 3 úrovně kvalifikací – zkoušek svářečů. Nejnižší je tzv. zaškolení, dále základní kurz. Nejvyšší a aktuálně nejžádanější jsou zkoušky podle mezinárodních norem, nejčastěji dle ČSN EN ISO 9606. Dále existují zkoušky tzv. vyššího svářečského personálu.

Jaký je v současnosti uplatnění svářečů na trhu práce, máte přehled?

JN: Uplatnění je široké. Od malých stavebních a strojních firem, přes zámečnictví, potravinářský průmysl až po výrobce ocelových

konstrukcí, tlakových nádob a kolejových vozidel. Všechna průmyslová odvětví při své činnosti využívají technologie svařování.

Uplatní se tedy jak držitelé zaškolení pro nenáročnou práci – například pro odporové, ultrazvukové, či automatizované laserové svařování, tak i držitelé základních kurzů pro méně namáhané svarové spoje, údržbářské práce apod. A samozřejmě držitelé mezinárodních certifikátů pro náročnou a certifikovanou výrobu, jako jsou zmiňované tlakové nádoby, ocelové konstrukce anebo kolejová vozidla. ■

Rozhovor se zástupci svářečských škol vedla Iva Duroňová redakce INFOCUBE, s. r. o.

